
De wereld draait door

De wereld draait door...

Verbazingwekkend. Zonder nieuwe regering in Nederland gaat de natuur zijn gang, onvoorspelbaar. Na jaren van droogte voelen we nu nattigheid. Het onkruid groeit als nooit tevoren en de slakken voelen zich in het paradijs. De Taliban heroverde in Afghanistan - ondanks de zorg en bemoeienis van vele mogendheden waaronder Nederland - de macht en zorgt voor een nieuwe fase in de al vele decennia durende burgeroorlog. Dat en de evacuatie van Afghaanse medewerkers beheersen even het Nederlandse nieuws.

Corona lijkt nog onder controle, maar ook dat weet niemand zeker. De economische vooruitzichten zijn goed. De huizenprijzen stijgen, de woningnood wordt nijpend en we investeren in onvoorstelbare hoeveelheden luxe vakantiewoningen, die ons landschap, de natuur en de leefomgeving onherstelbaar veranderen..... En er gebeurt nog veel meer, maar de media bepalen onze actualiteit. Iedere vorm van regie lijkt te ontbreken.

Op 17 september herdenken we in Linden de bevrijding van Zuid Nederland in 1944 en de Amerikaanse en andere militairen die daarbij omkwamen. Het gebeuren in Linden spreekt tot onze verbeelding al is het maar is klein onderdeel van de geschiedenis. Bij toeval kreeg ik een boekje te leen, waarin de verhalen en herinneringen van mensen in Middelaar zijn opgetekend over wat hen overkwam in september 1944 en de maanden daarna. Geen literatuur maar menselijke geschiedenis van dichtbij luttele kilometers hier vandaan aan de overkant van de Maas. Het gaat over oorlogsgeweld, evacuatie, vluchtelingen, de Hongerwinter. Een oom en tante van mij moesten met hun gezin ook evacueren (vluchten dus) en kwamen via een omweg door Duitsland, terecht in de provincie Utrecht en maakten zo ook de hongerwinter mee. Toen ze terugkwamen in Middelaar was alles weg, de kerk, de huizen en zij moesten met vele anderen opgevangen worden bij mijn opa en oma op de boerderij in wat later mijn ouderlijk huis was.

Ze waren meer dan een jaar afhankelijk van hulp van anderen, Duitsers, Nederlanders. Bij de één leden ze honger en kou, bij een ander werden ze gastvrij onthaald. Ook toen waren er goede en minder goede mensen. In Middelaar is voor zover ik weet geen monument opgericht zoals in Linden. Het boekje, een initiatief van mijn nicht, is echter ook een soort monument, dat ons herinnert aan de ellende en de slachtoffers van toen. Ook toen draaide de wereld door en groeide er in de lente weer overal gras.

Als we herdenken realiseren we ons weer hoe kostbaar de vrijheid is. Een vrijheid die grote offers vroeg en een vrijheid die nog steeds bevochten moet worden op vele plaatsen in de wereld. De verhalen van toen wijzen ons er op hoeveel mensen in heel beroerde omstandigheden afhankelijk zijn van hulp.

In onze West-Europese moderne wereld lijkt er steeds minder ruimte voor de mens in nood. We willen het liever weg organiseren, druk als we zijn met andere dingen. Iedere oorlog of ramp zien we als incident, de coronapandemie zien we als capaciteitsprobleem van de gezondheidszorg en als een op te lossen economische tegenvaller. Alles vanuit de gedachte dat we de regie in handen hebben. Als het tegen zit zoeken we vooral naar de schuldige.

De wereld draait door....

We realiseren ons te weinig dat we deel zijn van een groter geheel en dat oorlogen en rampen helaas blijven voorkomen net als ziekte en tegenslag. We moeten ons best doen maar kunnen dat niet allemaal voorkomen en evenmin alles oplossen.

Maar daar staat tegenover dat elkaar helpen, naar elkaar luisteren, elkaar steunen, kortom 'er zijn voor de ander' meer bijdraagt aan ons levensgeluk, dan heel veel andere dingen. Het hoort bij het leven, het is de kracht van de gemeenschap.

Het algemeen belang is ook *ons* belang.

JvdB